

УДК 351.74+342.951:331.454
DOI: 10.31733/15-03-2024/2/520-521

Марія ДЕМ'ЯНЕЦЬ
курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів
превентивної діяльності

Віктор БОГУСЛАВСЬКИЙ
завідувач кафедри
спеціально-фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ОСОБИСТА БЕЗПЕКА СПІВРОБІТНИКІВ СИЛ ОХОРОНИ ПРАВОПОРЯДКУ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Однією з основних функцій, що входять до компетенції всіх органів влади та органів місцевого самоврядування, є забезпечення охорони та захисту прав і свобод народу України, але головну роль у виконанні цих функцій залишається спеціально утворена організація та підрозділи правоохоронних органів.

Під час виконання своїх основних обов'язків поліцейські часто зазнають злочинного втручання в життя чи здоров'я або стають жертвами злочинів.

У таких ситуаціях поліцейські можуть вступати в конфлікт із порушниками, а злочинці можуть нападати на поліцейських, щоб отримати зброю чи помститися.

Особиста безпека працівників у діяльності правоохоронних органів є як метою, так і передумовою їх роботи, оскільки ефективна правоохоронна діяльність можлива лише за умови збереження здоров'я самого працівника.

Останніми роками спостерігається постійне зростання даного виду втручання в життя та здоров'я працівників правоохоронних органів [1, с. 128]. Основними завданнями адміністративного права, регулювання та правопорядку щодо інформації для забезпечення особистої безпеки працівників силових структур є: забезпечення належного кадрового забезпечення, тобто забезпечення готовності працівників до можливих кримінальних ризиків; постійне навчання та підвищення рівня підготовки для швидкого реагування на злочинні атаки, яке забезпечує збір інформації щодо динаміки змін програм підготовки працівників правоохоронних органів.

Системи, які обмежують доступ до особистої інформації про інших співробітників. Організаційно-правовий блок забезпечення особистої безпеки працівників правоохоронних органів включає основні напрями роботи: організаційно-розпорядчі та правові.

Національна інформаційна політика у сфері забезпечення особистої безпеки працівників правоохоронних органів базується на Законі України «Про Концепцію національної інформаційної політики». Основними формами адміністративно-правового регулювання щодо надання правоохоронним органам інформації про особисту безпеку є: Тема Політика публічної інформації про покарання за напад на поліцейських. Підвищення обізнаності співробітників щодо невідомих практик використання законної сили для відбиття атак.

Слід зазначити, що адміністративно-правові норми щодо надання інформації щодо особистої безпеки працівників правоохоронних органів можуть бути спрямовані як на надання інформації, так і на досягнення більш глобальних цілей [2, с. 82].

Загалом можна виділити три основні напрями забезпечення особистої безпеки працівників правоохоронних органів.

- превентивний – неможливо та недоцільно повідомляти широкій громадськості інформацію, яка є втручанням в особисту безпеку правоохоронців;
- превентивно-захисний – обмеження доступу до інформації щодо участі особи в діяльності правоохоронних органів;
- захисний – надання працівникам інформації про потенційні та фактичні загрози

особистій безпеці та протидії таким втручанням [1, с. 130]. Загальноприйнятого списку з структурних елементів діяльності не існує, тому є можливість створити власний список на основі деталей діяльності.

Отже, розробка теоретичної моделі діяльності з надання інформації про особисту безпеку співробітникам правоохоронних органів включає такі елементи: 1) мета 2) завдання, 3) процес, 4) тема, 5) метод.

У семантичному значенні мета розуміється як те, до чого хтось прагне, чого хоче досягти: мета; призначена місія; планування.

Тому метою нашого дослідження є забезпечення особистої безпеки працівників правоохоронних органів. На національному рівні конкретні цілі закріплюються, наприклад, у згаданій деклараційній нормі частини третьої статті Конституції України, відповідно до якої закріплюється життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека особи вважається найвищою соціальною цінністю в Україні

Ця мета стосується як тих, хто має забезпечити особисту безпеку тих, хто бере участь у підтримці громадського порядку, так і тих, хто відповідає за підтримання громадського порядку та має забезпечити власну безпеку [3, с. 2].

1. Богуславський В. В. *Форми адміністративно-правового регулювання інформаційного забезпечення особистої безпеки працівників сил охорони правопорядку* / В. В. Богуславський // *Право і суспільство*. 2017. № 1, ч. 2. С. 128–131 (дата звернення: 28.02.2024).

2. Комісаров О. Г. *Інформаційне забезпечення особистої безпеки працівників сил охорони правопорядку: сучасний стан проблеми*. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ: зб. наук. праць. 2014. № 3. С. 82–89 (дата звернення: 28.02.2024).

3. Богуславський В.В. *Теоретична модель інформаційної діяльності суб'єктів забезпечення особистої безпеки працівників сил охорони правопорядку*. *Научно-практический журнал «Juridic National: teorie si practica»* 2016, № 5(21), с. 39-43 (дата звернення: 28.02.2024).

УДК 37.09

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/521-524

Родіон ДОСТАТНІЙ

здобувач ІІІ (освітньо-наукового) рівня
Київського міжнародного університету,
адвокат адвокатського
об'єднання «ДСА ГРУП»

ОСВІТА БЕЗ РИЗИКІВ: СТРАТЕГІЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ УКРАЇНИ ЩОДО ГАРАНТУВАННЯ БЕЗПЕКИ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Збройна агресія російської влади проти України, викликала актуальну проблематику щодо гарантування безпеки освітнього процесу, що вимагає від органів державної влади адаптації освітньої політики та розробки комплексних стратегій для забезпечення неперервності освіти та захисту освітньої інфраструктури.

Перший заступник Міністра освіти і науки Андрій Вітренко 9 вересня 2021 року зазначив, що наразі ключовим зобов'язанням Міністерства є ефективне впровадження Плану заходів щодо реалізації Декларації про безпеку шкіл з метою гарантування для всіх учасників освітнього процесу безпечних умов для навчання та викладання. Саме тому План охоплює не лише питання безпеки освітнього середовища, а й створення доступних та рівних умов для здобуття освіти, забезпечення сталості та безперервності освітнього процесу, також передбачає широку адвокаційну кампанію щодо положень Декларації про безпеку шкіл [1].

Декларація про безпеку шкіл – це політичне зобов'язання щодо захисту освіти під час збройних конфліктів, яке взяли на себе вже 111 держав, у тому числі й Україна.

Підписавши декларацію про безпеку шкіл, Україна зобов'язалася створювати безпечні умови освітнього процесу, що передбачає не лише фізичний захист закладів освіти, але й психологічну підтримку та адаптацію навчальних планів з метою забезпечення неперервності освітнього процесу в умовах збройних нападів.

Співпраця з міжнародними організаціями відіграє надзвичайну роль у збагаченні